

Med Hensyn til den omhandlede Lidelse skal man oplyse følgende: I Begyndelsen af Aaret 1918 henvendte Hovmester Lydom sig paa Rigshospitalets Poliklinik for Hud- og Kønssygdomme for en Hudlidelse, der havde bestaaet i $1\frac{1}{2}$ Aar. Lidelsen gav sig blandt andet Udslag i et kraftigt Udslet paa Haand- og Fodflader, og af den af Lederen af Rigshospitalets Afdeling for Hud- og Kønssygdomme i Sagen afgivne Erklæring fremgaar det, at Patienten i Tidsrummet 1918—20 fik flere Røntgenbehandlinger paa Haand- og Fodflader, uden at der under denne Behandling eller umiddelbart derefter blev konstateret nogen skadelig Følge af Kuren, tværtimod blev Lidelsen paa Hænderne saa godt som helbredet, medens Lidelsen paa Fodfladerne stadig holdt sig. I 1925 indlagdes den paagældende paa ny paa Rigshospitalet, og der konstateredes da en alvorlig Hudlidelse i begge Fodflader fremkaldt ved Røntgenbehandling.

Efter Patientens eget Opgivende skal denne Lidelse have udviklet sig kort efter den sidste Røntgenbehandling paa Rigshospitalet i 1920, og i 1922 henvendte han sig paa Forandledning af sin private Læge paa Finsens Lysinstitut, hvor han med Mellemrum blev behandlet for denne Lidelse til August 1925, hvorefter han blev overflyttet til Rigshospitalet. Efter at han i Juli 1926 blev udskrevet fra Rigshospitalet, er han atter blevet behandlet paa Finsens Lysinstitut, og det fremgaar af den af Overlægen for Institutets Klinik for Hudsygdomme afgivne Erklæring, at Lidelsen nu har antaget en meget alvorlig Karakter, og at der ikke synes at være Udsigt til Helbredelse. Allerede i 1923 saa Andrageren sig nødsaget til at ophøre med sit Arbejde som Hovmester, idet han paa Grund af sin Sygdom, der bl. a. giver sig Udslag ved ret dybe Saardannelser paa begge Fodflader, kun kan bevæge sig paa Tæerne og ofte under store Smertes. Andrageren har været uden Arbejde siden December 1923, og i sit Andragende beregner han sit Tab for tabt Arbejdsfortjeneste og sine Udlæg til Kur og Pleje paa Rigshospitalet og Lysinstituttet til ca. 16 000 Kr.

Efter det i Sagen oplyste, herunder navnlig efter de af de to Overlæger for henholdsvis Rigshospitalets Afdeling for Hud- og Kønssygdomme og Finsens medicinske Lysinstituts Klinik for Hudsygdomme afgivne Erklæringer, kan man ikke udelukke den Mulighed, at fhv. Hovmester Lydoms nuværende Lidelse skyldes den ham paa Rigshospitalet givne Røntgenbehandling, og Direktøren for Rigshospitalet har i Henhold hertil udtalt, at han maa mene, at Rigshospitalet, selv om der ikke kan siges at foreligge Forsømmelse eller Skødesløshed fra Hospitalets Side, ikke bør modsætte sig, at der gives Hovmester Lydom en passende Erstatning, hvis Størrelse formentlig bedst vil kunne beregnes af Arbejderforsikrings-Raadet.

Ministeriet kan for sit Vedkommende slutte sig hertil, idet man, selv om der vel kunde rejses Tvivl om Rigshospitalets Pligt til efter det foreliggende at yde Erstatning, maa anse det for uheldigt, om Spørgsmaalet skulde finde sin Afgørelse ved Retten, og man skal derfor anbefale, at der ydes fhv. Hovmester Lydom en Erstatning. Arbejder-Forsikringsraadet har i sin over Sagen afgivne Erklæring meddelt, at der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven vilde være blevet udbetalt den paagældende en Erstatning af 9 120 Kr., for saa vidt han havde paadraget sig sin Invaliditet ved et under Ulykkesforsikringsloven hørende Ulykkestilfælde, og Ministeriet kan derfor anbefale, at Erstatningen fastsættes til dette Beløb, idet Andrageren er indgaaet paa at modtage et Beløb af nævnte Størrelse til fuld Afgørelse.

I Henhold hertil skal man, med Bemærkning, at Sagen har været forelagt Finansministeriet, anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1927—28 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 20. VIII. Rigshospitalet. B. Udgift. Til Nr. 67. Til Nr. 16. Forskellige Udgifter.

Beløbet forhøjes med 9 120 Kr.

J. BYSKOV.

V. Ingerslev,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.